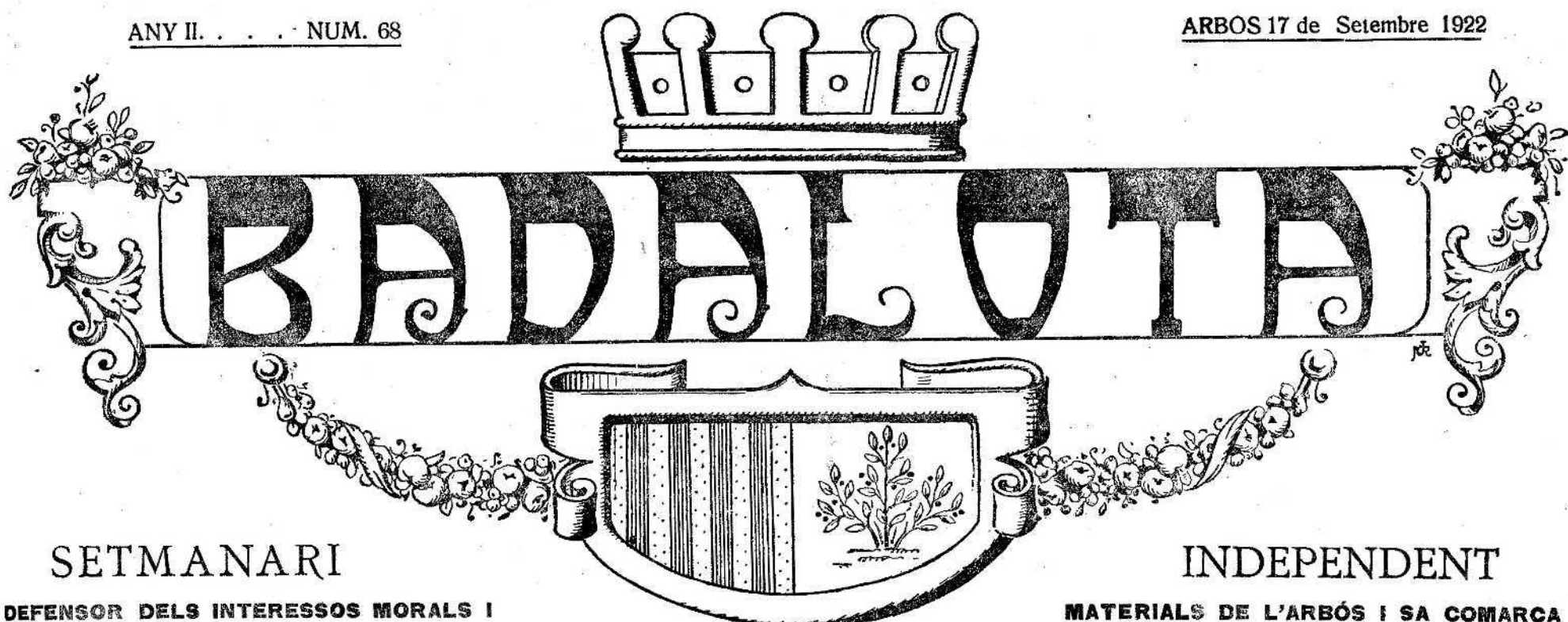

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

INDEPENDENT

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes.: Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes.: Núm. corrent, 15 cts.: Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Banc Comercial de Tarragona

Capital Ptes. 5.000.000 - Reserves: Ptes. 325.000

AGENCIA D'ARBÓS

Rambla Gener, 1, i Carrer Major, 64. - Teléfon 691

Negociem els cupons dels Deutes INTERIOR, EXTERIOR, i AMORTITZABLE 4 per 100, i obligacions del TRESOR 5 per 100, de venciment primer d'Octubre.

Compra-venda de tota classe de valors al comptat, i per compte del clients

Compte corrent de valors i Dipòsits de valors en custòdia.

Compte corrent de pessetes, abonant l'interès anyal de 3 por 100; Caixa d'Estalvis, abonant 3 i mitg en llibretes a la vista; el 4 por 100 a sis mesos i 5 per 100 a un any.

Cambra cuirassada amb departaments de Caixes de lloguer, instal·lació de primer ordre en la Caixa Auxiliària «Borsí de Tarragona»: l'impost rescentment creat per a les caixes que vagin inscrites a nom de un sol interessat, vá a càrrec del BANC.

HORES DE DESPATX: Matí, de 9 a 1—Tarda, de 4 a 7 tots els dies feiners.—Diumenges, matí, de 9 a 1.

CASA CENTRAL: Apodaca, 24, (edifici propi) Tarragona

CAIXA AUXILIAR: Borsí de Tarragona, Rambla Sant Joan, 27

Altres Agències: MORELL i TORREDEMBARRA

LLETRA DE LIÓ

Saturada carinyosament del parentiu patrí, sigui permès, amics llegidors de BADALOTA, enviar-vos la meua salutació més coral. El desig d'encomanar-vos les moltes qualitats que hom nota i admira en els pobles estrangers, deixant de banda humanes imperfeccions que, dissortadament, tots tenim, propis i estranys, m'ha posat la ploma a la mà.

Es avui, encara que Incompreensible, costós i molt molest el posar-se en condicions de viatjar per l'estranger. Sembla que, desaparescuts els molts nascuts de la gran guerra, haurien d'ésser suprimits els passa-ports i visatges amb la corrupció d'hores i hores perdudes, presentació de documents d'identitat, retrats reiteradament exigits, pagaments legals i voluntaris, de tot lo qual solament el consolat de França n'eximeix el compliment.

Tot això no cal pas atribuir-ho sinó a una sola cosa: a lo molt temptador que va resultant per tot-

hom el vici de parar la mà, considerant «font de riquesa» qualsevol anomalia per injusta que sigui. Ha desaparegut dels governants de la nostra Europa aquell esperit d'equilibri moral, vident de l'equitat i bondados en el sentit humà. L'egoisme nacional exacerbada governa les nacions amb un esverament manifest, i sembla perduda per tot arreu la confiança de Déu i la consegüent estimació entre els homes. Quan serà que tothom, cadascú en la seva esfera d'acció, irradiï noblesa i grandesa d'esperit, recordant-se dels justos límits de les riqueses materials i dels alts fins de la nostra existència!

Sortits de Barcelona el darrer dia del passat Agost, tenim un matí fresc i clar i propici a la contemplació de paisatges. Corre el trenufanós de ficar-se a França i la nostra ànima recull la visió superba del Montseny grandios que passa mostrant ses estribacions nervudes i apelusades de sa típica vegetació frondosa. L'hora de dinar és arribada prop de Girona i en un menjador idealment situat, si així se'ns permet dir-ho, ja que les perspectives i els

paisatges, de vegades fins anecdòtics, s'hi succeixen constantment. El tren va ple de gent catalana i casualment d'algunes famílies conegudes que tenim gran goig en saludar; i anem acostant-nos a la Catalunya separada per l'Estat veí i que nosaltres estimem com a germana. El Pirineu es deixa veure llunyanament, dibuixant-se en serralades que ens recorden agradoses excursions, i quan ens hi acostem, deixant les terres altes de l'Ampurdà, passem sovint per soia de les àrides estribacions en la sorruda i feresstega marina pirenenca que la mar embelleix amb una randa de cales gracioses contrastant la negror fosforescenta de les roques amb l'escuma blanca de les aigües verdes en mil tonalitats. Som a Cerbera i les formalitats duaneres traspalsen a tothom. Sortosament sense dificultats; tornem a l'andén i canviem el tren un xic més gros de les nostres célebres butaques per altre tren francès en el qual ocupem un vagó del P. L. M. més còmode i sobretot més net, construït pensant en el turisme, tot ell ple de quadrets amb vistes d'indrets suggestius de la França i la Suïssa.

Aquí el paisatge és del tot català. Per tot les vinyes en plena collita i muntó de collidors que saluden el pas del tren amb moviment de braços que nosaltres recollim com expressió d'enyorança dels centenars de valencians, aragonesos i catalans que cada any passen la frontera en cerca de treball, trobant penallitats insospitades i no sempre ni mil·lanyament recompensades. La regió de vinya en el Rosselló és immensa i bem portada encara que a grans claps de ceps raquífics, lo qual vol dir que la terra és aprofitada en extrem. Passem les célebres salines d'enllà de Perpinyà, immenses en son aspecte de gran inundació, i que sorprenen a qui les passa per primer cop, car el tren passa amb aigua als peus banda i banda hores enteres, espectacle que posa en espectació i moviment tots els viatgers.

Dignes d'especial menció són les ciutats catalanes de la França. Perpinyà traspuant vida i caràcter, és encara amb tota la fesomia ampurdanesa trasplantat al Rosselló. Narbona és també ben joliva i nostrada; però on hom se sent en país propi és a Montpeller, recordat que és bressol de nostre gran rei en Jaume, ço que fa que sigui fòndament simpàtica la població i les construccions antigues que al

passar s'hi endevinen, l'escalenta i pintoresca situació de la ciutat i els seus voltants rublerts de bosc frondós. Carreteres ideals blanques i llises, lluentes de tan polides, s'extenen paraleles a la via sovint amagades a la vista per la frondositat del paisatge. No tarda en venir Nimes, ciutat que és una meravella de politesa i formosor sense límits. Des del lren, passant damunt dels seus carrers entre xalets i jardins, veiem la brillantor dels seus empedrats allisats, i fins passem amb recança de no poder passejar-hi, i no dubtem en calificar-la «la perla de la Provença». Passem Avinyó, ja fosc, i el viatge pren la monotonia pròpia de l'interior del vagó, i arribem a mitja nit a Lió, en mig de milers de llums profusament reflectats en les aigües del Roden caudalós. L'espectacle es emocionant.

Sense tractar de descriure la ciutat i ses bel·leses, cosa pròpia de les guies de ciutats amb vistes al turisme, voldria posar-vos de relleu lo molt que pot ensenyar-nos la ciutat de Lió. De primer antuvi es veu en els lionesos gent seriosa i feïnera en absolut. Vesteix tothom polidament i en general amb gust seriós, fins la gent jove, i hom veu en ells com la selecció de la França virtuosa. Posats en el treball són llestos i incansables i d'una amabilitat sorprendora. L'indústria principal d'aquí, la sederia, té una importància immensa i el seu estat florèixent denota la capacitat del lionesos. La ciutat mateixa, grandiosa i estesa, amb els rius Roden i Saona que la parteixen paralelament en gran part, és completament i absoluta urbanitzada, plena de monuments i jardins i places immenses, i tot això ens ensenya que els cabals públics són ben administrats i empleats en el constan millorament de la urb. La gent aquí té barris elegants i aristocràtics preferits, i són plens de concurrència, mes sempre respirant pau i respecte en mig d'un bellugueix constant i enorme. No es veu cap pobre en lloc, l'estat cuida d'ells; no hi ha nens jugant pel carrer amb perill de prendre mal, i sol se'ls veu entre els jardins de les grans places entre flors i enquadrats de poesia. Les esglésies són fotes una filigrana amb altars de marbre valuosíssims moltes d'elles, i plenes de vidrieres antigues d'un valor imponderable. No cal dir que en diumenge s'omplen de concurrència i no pas menys d'homes que de dones i allà veurieu devoció verament edificant. Decididament, no tot és corcat a França, gràcies a Déu!

JULIÀ D'ARBÓS.

Lió 3 de Setembre de 1922.

Materis d'ensenyança dintre l'escola

En els llibres escolars que corrien algun temps enrera, no gaire llunyà, s'idea amb la major naturalitat que l'escola s'hi ha d'anar per a aprendre de llegir, escriure i comptar i que aqueix és tot el programa necessari per a formar homes de profit.

Jo no vui negar que aquests siguint els punts essencials que serveixen de foment a tota instrucció i com elements primers d'educació intel·lectual; però ells sols no poden formar de cap manera tot el conjunt d'

un programa escolar, car no responen a les exigències dels complexos fins de la vida, ni a les necessitats d'una educació integral.

Aquesta opinió de que els nens a l'escola no més deuen aprendre dues o tres coses, desgraciadament molt extesa al nostre poble, no és avui sostinguda per cap pedagog, ni es troben petxades en tota la història de la pedagogia que demostrin que hagi sigut proposada ni acceptada mai per cap dels savis que han dedicat la seva vida a estudiar les qüestions que pertanyen a l'educació. Sembla que va naixer de la necessitat d'adaptar-se a les circumstàncies quan, en general, no hi havia manera d'ensenyar altra cosa.

A la vora d'aquesta opinió n'hi ha d'altres també molt estranyes i absurdes. Hi ha molts pares que creuen que els seus fills han d'anar a l'escola, no perquè s'instrueixin i s'eduquin sinó perquè estiguin subjectes i vigilats. Aquest parer desvirtua completament l'essència i l'objecte de l'escola convertint-la en una nena d'asil. Es trist confessar-ho, però el nostre poble te, en general, un concepte massa baix de l'escola. Nosaltres voldriem que tothom arribés a comprendre l'immensa valor que te i això hem procurat i procurarem donar-la a conèixer.

Hem de creure, doncs, als que diuen que a l'escola no més s'hi ha d'aprendre de llegir, escriure i comptar? No, perquè això mai no ho han dit els que han comprés ço que ha d'esser l'escola. Ramon Llull al segle XIII ja va formar un pla complet d'ensenyament primari, ajustant-se, com és natural, als coneixements i costums d'aquell temps. Començava cap a l'any 1650 deia que a l'escola s'hi havia d'ensenyar llengua materna, llegir, escriure, aritmetica, geometria, historia, geografia, ciències naturals i nocions d'art i oficis.

I avui que es reconeix com un axioma pedagògic que l'educació deu ésser integral necessàriament s'ha de recomanar un programa enciclopedic o al menys lo més complet possible, i així està establert en les lleis de totes les nacions civilitzades. No creieu que això falta a la nostra legislació. Be prou que sabeu que per a copiar lletra morta els governants espanyols no admeten competència. Així es que un reial decret de 26 d'Octubre de 1901 estableix com a matèries obligatòries en les escoles nacionals les que segueixen: Doctrina cristiana i nocions d'Historia sagrada, Llengua castellana (lectura, escriptura i gramàtica), Aritmètica, Historia i Geografia, Dret, Nocions de Geometria, Nocions de Ciències físiques, químiques i naturals, Nocions de Fisiologia i Higiene, Dibuix, Cant, Treballs manuals i Exercicis corporals.

ANICET VILLAR

LA PLUJA

RONDALLA

De "Les Iles d'Or", per F. Mistral

Un sabateret i un pagès marruquetxaven sa mateixa atloia; per paga aquesta tenia una bona pessa de terra i una cara molt agradosa, amb qualque pigada per ses galtes; però, a vint anys, unes quantes pigues encara fan gràcia. Na Catalineta vivia sempre a fora vila, en es seu tros, on hi havia una caseta de dos alguaversos, amb estable, soll i forn, enmig d'un corralet de figueres de moro. Esdiu menge a s'hora acostumada, es dos anemorats, lleials jugadors de sa mateixa partida, compareixien a ca s'allota. Es pagès, un poc temorec i encorregut, no gosava entrar, i, dret devall es parral, després d'haver dit bon dia a s'estimada, li demanava, mirant a l'aire, si es raïms encara no tenien cenrada. Es cap d'una estona, com si fos sa cosa més natural des món, se'n anava dins s'estable a fer un xerro amb s'ase i a allisar-li es pel; això, que pareix que no és res, era per a ell un agradós passatemps i un gust dels més grossos. Un altre dia se'n anava a veure es porc, i, ajupit damunt sa paret des porquer s'hi passava bona estona mirant-lo-se, distret amb es seus pensaments. Una mica empagait i, daxo, daxo, con si contés ses passes, se'n tornava a cercar s'allota; i, tot d'una que a topava, li deia: «Repunyema ¡Mercé que s'hi ha fet homo es vostro porc!».

Es sabater, més llest i agosarat i ben segur de que aviat se faria seva sa fadrina, se'n entrava a sa casa fent verbes, xerrant i murmurant de en Pere i de en Pau. S'altre en es seu constatat pareixia benèit. Es cap d'un cop, per a mostrar sa seva habilitat, treia d'un mocador es tira-peu, caps de sarol, sa lesna, sa cuxilla i altres eines, i dirigit-se a sa jova li deia: «Catalineta?».—«Què?» contestava aquesta.—«Sa teva sabata está foradada, deixal em un poc i t'hi daré quatre punts».—«Però, si és diumenge!» exclamava na Catalina.—«De púra! i això què té que veure?». Acotant-se davant d'ella el sabater belitre, li treia amb moltes sa sabata des peu; i, que vos he de dir! sa jova quedava entabanada i forls. Aquell fadrí li agradava per sa llestesa, la calcaria i li daria pa tota sa vida, y des rustec pagès, anemorat con un ase, no entreuria més que sa seva estampa.

Un diumenge que es dos guerrers s'estaven dins sa casa fent-li sa torniola mes anemorats que mai, los sorprengué sa pluja. Comensa a caure algo i mes algo i no acabava mai de ploure; a l'entretant es taconer no s'aturava de xerrar, i tant va moldre que es pagès, cansat de sentir-lo, va acabar per posar el cap demunt sa taula, i poc apoc s'hi adormí. Ja ho diu s'adagi: *Res hi ha que tant prest canesi com sa dona, sa peuja i un xerraire.*

Tot d'una que es sabateret es va temer que s'altre s'adormia, sens deixar de picar amb dellt sa sola d'una sabata, seguí dient a s'allota: «Miral a l'animal: ell dorm con un tronç! Va-t' aquí el que fau aquets rucs! ¿et vols morir de fam, Catalineta? do casa't amb un pagès. Oh! quins desgraciats! Tant prest com s'ennigula, tot d'una que cauen quatre gotes, a Déu treball! Passen quinze dies, o més, i no fan casi res. Però noltros, veus no dixam mai de fer feina. En es sabateret no hi trobaràs res de malfeïneria; es un ofici d'or, perquè de dia o de nit, que ploga o fassa neu sempre picam».—I mentres conversava, es punys sempre seguit se movien i es cap de serol xiscava alegre a cada estirada cosint sa pell i clavant es culro, i na Catalineta escoltant-lo se tombava cap a ell, com si llingués raó.

Sa ruixada havia minvat i es sol brillava per sembrats des sementer i pes verdosos pàmpols de sa vinya; tot era fresc i alegre. Ses gotes des caps de sa brostada des arbres florits lluien con a perla

opalines ferides pes raigs des sol i en es cel s'hi destriava s'arc de Snt. Martí entre niguelets blanquinosos. Es pagés fregant-se es uis i bandaiats sorli a mirar es temps: «Oh!-exclama en segulda.—Sa maina! S'hermosa i santa pluja! Es meus morers s'atapiran de fula tendra, es sembrats, qui tant necessitaven una saor, ara al manco me donaran es trenta per un, i sa vinya no en parlem... Vaja, tot va bé; bona anyada se presenta. No faltarà pa per a sopes, ni tampoc oli per a fer pamboli, si Déu ho vol».

«Ai sí!—digué na Catalineta qui feia estona que escoltava sens dir un mot-Aixó va així! Es sabater s'ha de reventar tot l'any, de dia i de nit, tancat dins un botigó per a sortir tal qual des pas, i es pagès dormint se fa ricl. Sabataret de la pasteta conserva't bo i sà: a Déu bon amic. I tú que mig empagait estas dret a sa porta i encorregut par que no gosis entrar, d'avui endavant vlurás en es meu costat i seràs jove gentil es meu marit estimat».

Homos de camps, cavadors i llauradors qui avergonyits de que vos digan pagesos, trobau aviat sa xada massa feixuga i sovint deixau es manli per anar a ses ciutats a fer-vos menestrals: Oh! heu de sobre que teniu un ofici sant! No el deixau! estau-ne orgullosos, germans meus, perquè Déu trebaia a mitges amb voltros. Sembrau ordi, blat o faves? Déu vos envia a son degut temps es sol i algo. Si sou es amic predilectes de Déu, es seus fills avariats! Ell vos dona es benestar i sa salut i, més que a cap altra persona, sa pau i sa llibertat.

Trad. al mallorquí per

JOAN ROSSELLÓ.

LA VACA CEGA⁽¹⁾

Topant de cap en una i altra soca,
avançant d'esma pel camí de l'aigua,
se'n ve la vaca tota sola: Es cega.
D'un cop de roc ilençat amb massa frassa
el baillet va desfer-li un ull, i en l'altre
se li ha posat un tel: La vaca es cega.
Ve a abeurar-se a la font com aus solia.
mes no amb el form posat d'altres vegades
ni amb ses companyes, no: Ve tota sola.
Ses germanes, pels cingles, per les comes,
pel silueta dels prat i en la ribera,
fan sonar l'esquellot, mentres pasturen
l'herba fresca a l'atzar... Ella cauria.
Topa de món en l'esmolada pica
i recula afrontada; però torna,
i abaixa el cap a l'aigua, i beu calmosa.
Beu poc, sens gaire sei. Després aixeca
al cel, enorme, l'embanyada testa
amb un gran gesto trágic, parpelleja
sobre les montes nines, i se'n torna,
orfe de llum sota del sol que crema,
vacil·lant pels camins inoblidables,
brandant llanguidament la llarga cua.

JOAN MARAGALL

(1) Aquesta poesia pertany al cicle titulat Pirenenques.

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge XV després de Pentecostés.—A dos quarts de dotze catecisme de perserverancia; a dos quarts de quatre doctrina i a les cinc, esposat el Santíssim, rosari, trisagi i plática dominical.—Dimarts durant la missa de sis exercicis de dia 19 dedicats a St. Josep.

Misses: Demà a les sis per Ana Lidia Sommer; dissabte per Francesc Janer a les sis, i a dos quarts de vuit per Cassimira Martí (a. c. s.)

■ ■ ■

JUDICIAL

Matrimonis, Naixaments i obits en el Registre civil d'aquest Jutjat durant el passat mes d'Agost.

Matrimonis: Dia 12, Climent Picó Ocina amb Salvadora Llorens Mestre. Dia 24, Jaume Mafé Santaló amb Maria Guxens Montserrat. Total 2.

Naixements: Cap.

Obits: Dia 6, Dolores Ferrer Cañas de 61 anys per Hemorràgia Cerebral. Total 1.

■ ■ ■

VARIA

AVISEM A NOSTRES SUBSCRIPTORS FORANS, QUE PER A LA MILLOR MARXA D'AQUESTA ADMINISTRACIO, D'AQUI EN DAVANT, COBRAREM LES SUBSCRIPCIONS PER SEMESTRES.

■ ■ ■

Ens hem enterat que en substitució de don Carles López, s'ha encarregat del despatx d'escriures en aquesta vila el nou Notari de Torredembarra don Pere Martí Carrera, del qual sabem que és valencià. Així i l'haver exercit la seva professió durant bastants anys en nostra terra, fa que se'l pugui considerar com de Catalunya.

Seguint la costum que tenia establerta el seu antecesor, els dijous de cada setmana de 8 a 10 del matí estarà a la disposició del públic a casa del Secretari de l'Ajuntament, carrer major n.º 30.

Li donem la benvinguda, tot sentit el trasllat del senyor López a Mataró.

■ ■ ■

S'han acomidat douant per finida la temporada d'estiu les famílies Roquer, Pons-Negrevernís i Moreno, traslladant-se a Barcelona, Madrid i a les possessions de la Masia Olivella respectivament. Amb motiu de despedir-se s'han celebrat en les cases Moreno i Bassas amicals reunions. Desitgem als acomidats que els hagi sigut plaenta llur estada en aquesta vila.

■ ■ ■

Antoni Escarré Figueras

No havent-se pogut acomiadar de les seves amistats per haver anticipat el seu viatge, ho fa amb la present, esperant veure's honorat amb les seves ordres a San José de Costa-Rica.

Arbós, Setembre 1922.

■ ■ ■

De l'escorxador: Primer que tot no en tenim; car després d'estar inutilitzat el primitiu, un que s'en va arranjar fa poc provisionalment (s'hi gastaren unes

mil pesseles) avui tampoc serveix, i els nostres carnicers tenen que matar a casa seva; i lo mes greu és que s'ens ha dit que va com una seda ja que l'inspecció veterinària—havent-se de fer en aquestes condicions—no es fa. Esperem de nostres autoritats una ràpida solució.

■ ■ ■

ASSEGURANCES SOBRE

Incendi = Accidents = Vida = Robo

P. PLANA MANÉ

Inspector de «La Catalana»

Major, 10, primer. VENDRELL

■ ■ ■

Ha sigut extraordinari el nombre de collidors que enguany han fet cap a aquesta vila. Entre els molts, però, hi ha hagut gent de mala mena i d'instins malvats, havent-se registrat qualque acte de robatori, tenint d'intervir-hi la guàrdia civil.

■ ■ ■

Llegim en «El Noia»: A l'estació de Sant Sadurní s'ha inaugurat l'iluminació elèctrica.

Avui que quasi totes les estacions d'aquesta línia tenen il·luminació elèctrica veuríem amb gust que les nostres autoritats i entitats industrials volguessin donar-hi una altra empeneta perquè fos una realitat tan importat millora.

■ ■ ■

Dissabte, dilluns, dimarts, dimecres... cap al tad com de costum cap al camp d'esports. Està tancat. Segurament que el porter està malalt, i trist, tras, amb el dret d'ésser socis de fascina utilitzem el pas del palco del Sindicat. Essent un lloc d'esbarjo el camp, seria una cosa extraordinària que els socis poguessin a diari entrar per la porta?

■ ■ ■

Carros i portadores, sagarretes i el ninc-nanc de les prempses; tot va en dansa. Estem en plena verema. Una bona pluja a últims de la setmana passada tingué la virtut de que s'engreixessin els raïms, més a més quan acabada la pluja un bon sol i un bon ventot ha fet que els raïms ens donguin un most de bon grau.

■ ■ ■

Pel dia de la Mercè es prepara en el camp d'esports d'aquesta vila un interessant encontre de Futbol entre el primer team d'aquesta vila i el segon de S. Feliu del Llobregat.

PINTURA-DECORACIO

EMPAREDADOR

Francisco Ribas

Es preparen pintures pels aficionats

Carrer Major 54.

ARBOS

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 34

CASA RIBÉ

EBANISTERIA I FUSTERIA

SERRA MECÁNICA

Palma, 14 i 15

ARBÓS

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUYA (nom registrat)

(Medalla d'or en la Exposició de S. Sadurní de Noia)

CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

Disponible**Tripas para embutidos**

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositarario General

Juan Mas Vidal

Arbós del Panadés

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS

SITUAT EN EL PUNT MES CENTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11 - Teléfon 2239

DISPONIBLE**Carles Mas Tarafa**

Administració compra-venta de

Finques rustiques i urbanes

Prestecs hipotecaris

Facilitats per a l'adquisició de finques en les principals capitals i poblacions importants

CASES PER VENDRE EN BON INDRET DE LA VILA I DE TOTS PREUS

Terrenys propis per a edificar

Major, 56

Arbós del Penadés

Disponible

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fábrica de Mosáic Hidráulic-Vda. i fill de E. Juliver

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica : Escalles, aiguers, lavabos, piques, waters, safareixos, dipòsits, tuberies i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.**ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS**

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

Doctor Robert, 12 i Nord, 5

TELÉFON 811

VENDRELL

REPRESENTANT:

Maria Galvez Vda. Tarafa

Major, núm. 60 : Arbós

CASA VALLÉS Despatx i Taller: Plateria, 6.- **ARBOS****TALLER I FUNDICIÓ DE METALLS**Reparació de motors elèctrics i de gasolina **REPARACIONS MECANQUES**

Dipòsit de materials elèctrics de tota mena

Làmpares de totes marques i del país a preu de fàbrica

Existència d'aparells de luxe per a menjadors i habitacions

Planxes elèctriques i bateries de cuina

Waters País complets a 85 ptes. -:- Lavabos de pisa inglesa a 150 ptes.

PILOTES DE FUTBOL DE CUIRO CURTIT AL CROM A 25 PTES.

DIFERENTS TIPUS EN MES BARATO I MES CAR

Venda d'aparells i cobertes per a combatre la mosca de les oliveres

Bomba PRAT

La de major rendiment i menys desperfectes.

Sis tipus de bombes de petita capacitat per a cases particulars a 585, 630, 759, 820, 1095 i 1116 pessetes respectivament.

Aquesta casa fá el 15 per 100 de descompte

